

OPINIE

Welke vrije keuze?

16 MAART 2016 OM 03:00 UUR | Lieven Bauwens, Secretaris-generaal International Federation for Spina Bifida and Hydrocephalus

Pieter Bauwens – geen familie – verdedigt het recht van het ongeboren kind ([DS 15 maart](http://www.standaard.be/cnt/dmf20160314_02182585)). (http://www.standaard.be/cnt/dmf20160314_02182585). Met veel ijver probeert hij ideologie te minimaliseren, maar hij slaagt er niet helemaal in. Ik kan hem niet 100 procent in zijn redenering volgen, maar op één punt heeft hij zeker gelijk: tegen abortus zijn wordt niet aanvaard.

Ik vertegenwoordig personen met een aangeboren handicap, namelijk spina bifida ofwel open rug. Met de steeds verbeterende medische diagnostiek, namelijk de niet-invasieve tests, worden zwangerschappen gescreend op potentiële anomalieën. In het geval van een diagnose van spina bifida zal de gynaecoloog, al dan niet na consultatie van een specialist, abortus voorstellen als remedie voor de handicap. Niet-leven als alternatief voor een leven met een handicap. In België wordt 80 procent (of meer) van de zwangerschappen van een kind met spina bifida onderbroken.

Op kosten van de maatschappij

Begrijp mij niet verkeerd, als linkse atheïst – de ideologische tegenpool van Pieter Bauwens – ben ik *pro-choice*. Ouders die voor deze keuze komen te staan, maken nooit een verkeerde beslissing. Maar aan keuze schort het. De enige aanvaarde beslissing is de keuze voor abortus. De eerste opmerking die ouders krijgen als een kind geboren wordt met die handicap is: ‘jullie wisten het niet?’

Combineer eens volgende zaken. Het negatieve stereotiepe beeld dat een gynaecoloog zal ophangen van de handicap: jouw kind heeft spina bifida, het heeft hydrocefalie (waterhoofd), jouw kind zal rolstoelgebonden zijn, jouw kind zal incontinent zijn, het worstcasescenario. Een ontoegankelijke maatschappij (wachtlijsten in de gehandicaptenzorg, het M-decreet, de negatieve beeldvorming van personen met een handicap). En ten slotte: de responsabilisering van het individu.

In dergelijke context heet het dat de keuze van de ouders een hele maatschappij laat opdraaien voor de handicap van hun kind. En: als het hun keuze zou zijn, moeten zij er dan niet zelf voor opdraaien?

Dan vraag ik mij af: welke keuze hebben de ouders nog? Wat het voor ons, als vertegenwoordigende vereniging, dubbel pijnlijk maakt, is dat een handicap als spina bifida te voorkomen valt via primaire preventie met foliumzuur. Maar ook daar loopt het mank: data worden niet goed bijgehouden en campagnes werken niet (wie heeft er al gehoord van de website www.gezondzwangerworden.be? Hoe bereik je de belangrijkste doelgroepen: laaggeschoolden en mensen van sociaal-culturele minderheden). Over verrijking van basisvoedsel als brood en pasta met foliumzuur weigert men te spreken, ook al heeft het in tachtig landen zijn effectiviteit bewezen. En echte preconceptiezorg is niet aanwezig.

Abortus als therapie is het, gebaseerd op foute aannames. Daar kan ik niet achterstaan.

LEES MEER

10/11/2018 | Je verwacht zwart of wit, maar er is veel grijs
(http://www.standaard.be/cnt/dmf20181109_03930778)

Lieven Bauwens, Secretaris-generaal International Federation for Spina Bifida and Hydrocephalus

De eerste opmerking die ouders krijgen als een kind geboren wordt met die handicap is: 'jullie wisten het niet?'

Meer?

Lees de volledige krant digitaal. (<http://www.standaard.be/plus/ochtend>)